

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologiae Mysticae Sive Exercitiorum Spiritualium Admodum Reverendi Patris P. Aloysii Siderei, Alias Vincentii Caraffa, Societatis Iesv Praepositi Generali, Tomvs ...

ex Italico Latino recenter idiomate opera et studio fidelissimi cuiusdam
interpretis donatus

Iter ad coelum in quatuor partium Semitas seu partes, & Fasciculum
Myrrhæ

Caraffa, Vincenzo

Coloniae Agrippinae, 1660

De septimo & ultimo gradu, nimirum, de mortificatione spiritus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49363](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49363)

dicitur prima regula, & lex æterna: & hisce
formari debet voluntas humana. Hinc con
oritur, quod voluntas nostra motus gratiæ
motus verò naturæ mortificare debeat: illi
primam & summam Divinæ Sapientiæ regulam
non Deispectant gloriam; hi nosipfos, proprie
commodum respiciunt.

De Septimo & Ultimo Gradu;

Nimirum; de Mortificatione Spiritus.

S. Aug.
Thess. 5.

Homo tres habet partes, ut docet D. Augustinus
doctrinam Apostoli: *corpus, animam & spiritum*.
Spiritus est pars superior animæ, quæ dicitur
matâ & elevata fide & gratia.

Isaia. 62.

Hoc est summum mortificationis bonum, ut
ultimum promoveat perfectionis gradum, in
duntaxat purificatur anima ab omni inordinatâ
sed etiam ab actibus bonis & regularis, in quantum
proprii. O potentia Altissimi, & opus omnium
dens naturam! ubi voluntas sibiipsi renunciat,
ut velit sine velle, ita quidem, ut voluntas fiat
luntas, verificeturque Divinum illud oraculum
abitur voluntas mea in eo: non sua, sed mea
vocabitur voluntas, non jam erit confirmatio
voluntatis cum Divina, sed nostræ potius
transformatio in voluntatem Dei, aded, ut
amplius sint voluntates moventes, sed una sola
nempè, Divina. Nobilissimam hanc mortificationem
abnegationem exercuit Christus in hortu, quando
Pater, non mea, sed tua voluntas fiat. Volens
quamvis voluntas mea desideret mortem, &
tuz sese conformet; nihilominus renuncio huius
voluntati, esto etiam bona & sancta sit, ac vol
ceptoque mortem, non quia ita mea vult vol

Luc. 22.

quia tu ita vis. Et hoc sufficiat pro scax nostrae
complemento.

Verum, ut ad unicum solum principium omnes redū-
mus gradus mortificationis, quibus contingit ascen-
sus & descensus per hanc scalam (*Quod*, ex mente
Bernardi *Angelicum est*, fit enim descensus ad uli-
m nostrae annihilationis, & fit ascensus ad summum
deificationis in Deo) Notanda est doctrina S. Thomae
supra allegata: *In potentis ordinatis secundum moventis*
non movetur, nisi virtute primi moventis. Primarius
motor in homine est voluntas rationalis, aeternae potentiae
sunt moventes secundario: ergo voluntas unita parti
sua superiori Spiritus, uti & primae ac summae regulae
Divinae voluntatis, tanquam Regina & Domina regere
ac gubernare debet corpus, membra, sensus, passiones
memoriam & intellectum: continendo ea a motibus
inordinatis, prohibendo eis omnem alium motum
proprium, nisi sit conformis & ordinatus a motu regu-
lato voluntatis. Ad hunc modum docet Philosophus,
quod primum mobile reliquas moveat inferiores sphae-
ras; & in Regno politico Princeps sibi subordinatos
moveat officiales.

1. p. q. 81. a. 1

De anima
57.

Hic igitur considera, anima mea, qualis erit cordis
illius felicitas, quod in mediâ hoc sancto mortificationis
continuo exercitio ad tam beatum pertinget statum,
ubi voluntas soli se submittat Deo, & sub Deo despiciat
universa. Haec est summa sapientia, inquit Bernardus: *Bern.*
scire praesse, & subesse, & ceteris sub Deo praesse, obser-
vando Divinum praecipuum: *illi soli servies, quia ipse*
solus est. Ergo soli Deo debemus amorem, obedientiam,
honorem & gloriam.

Inspece & respice totum hoc universum, singula per-
currere elementa, transcende sphaeras caelestes, oculos
considerationis tuae converte ad divitias & decorem
paradyi, ad magnificentiam & multitudinem incolarum
caelestium, penetra cuncta naturae bona, thesau-
ros gratiae, felicitatem gloriae: nisi tandem attigeris
Deum, cuncta erunt frustratoria: quidquid creatum est,
limitatum & insufficientis est cordis nostri capacitati.
Unicus solus Deus increatus, illimitatus, utpotè
K uni-

OY SII
LDERET
O V

s. Thom. universale esse, universale verum, universale quietam reddit animam, explet intellectum, libertatem, teque in perpetuum felicem constituit.

B. Aegid. Hic igitur sit scopus & finis hominis. *Sola soli, & una uni.* Sit sola anima soli Deo fugiat omne illud, quod non est Deus, & non vel tamenque consortium & familiaritatem de gradibus mortificationis. videamus praxin, uti & condiciones ejusdem.

CAP. III.

De medijs ad assequendam mortificationem.

Universalia ac necessaria media, quibus mortificationis scalam conscendimus, reducuntur in quatuor capita. Primum est praesentia Dei. Secundum est amoris Passionis Christi. Tertium oratio. Quartum odium proprium. Quintum & ultimum est contritionem contritorum actuum.

Quod attinet ad primum, *Memoria Dei* Basilii, *contra omnes tentationes media praesentia* potentiae superiores unitae Deo ad eundem trahunt potentias inferiores.

Exech. i. In curru gloriae Dei, quem vidit Propheta, rotae non trahantur ab animalibus; sed a septem spiritibus se communicabat animalibus; mirabiles morphosi transformabantur in aliam formam rum & Cherubimorum.

Simile contingit animae ex gratia Divinae potentiae superiores non trahuntur ab inferioribus per virtutem ejusdem gratiae, potentiae inferiores ex naturam suam sensuales & animales sunt, fiant & non tantum Angelicae; verum etiam quodammodo Divinae, cum elevantur ad operandum in Deum & pro Deo. Beata praesentia, quae immittit efficit animam, & dum immittitur in immobili, ad-